

Sygn. akt III AUa 865/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Hawryszko
Sędziowie:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel (spr.) SSO del. Beata Górską
Protokolant:	St. sekr. sąd. Edyta Rakowska

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2015 r. w Szczecinie

sprawy M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o emeryturę

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 5 sierpnia 2014 r. sygn. akt IV U 2218/13

oddala apelację.

SSO del. Beata Górską SSA Jolanta Hawryszko SSA Zofia Rybicka - Szkibiel

Sygn. akt III AUa 865/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z dnia 9 sierpnia 2013r. odmówił ubezpieczonemu M. M. prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach z uwagi na nie udokumentowanie przez ubezpieczonego 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego w tym 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony M. M. wniósł o zmianę decyzji podnosząc, że spełnia warunki do nabycia prawa do świadczenia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. w odpowiedzi na odwołanie podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. kolejną decyzją z dnia 4 grudnia 2013r. odmówił ubezpieczonemu M. M. prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach wywodząc, że ubezpieczony nie legitymuje się co najmniej 25 letnim okresem składkowym i nieskładkowym w tym co najmniej 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach,

Ubezpieczony M. M. nie zgodził się z powyższą decyzją wnosząc o jej zmianę poprzez uznanie jego prawa do emerytury, zaprzeczając zarzutowi, że nie legitymuje się co najmniej 25 letnim okresem składkowym i nieskładkowym w tym 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach i domagając się zaliczenia do stażu pracy i do pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia u zagranicznych pracodawców na podstawie zaświadczenia wydanego przez H. (...) od 12.06.1994r. do 15.10.1998r., książeczki żeglarskiej, z której wynika, że świadczył pracę na statku (...) od 25.11.1992r. do 07.02.1993r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2014r. Sąd Okręgowy na podstawie art. 219 kpc połączył sprawę o sygn. IV U 60/14 z odwołaniem ubezpieczonego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. z dnia 4 grudnia 2013r. ze sprawą o sygn. akt IVU 2218/13 z odwołania ubezpieczonego od decyzji ww. organu rentowego z dnia 9 sierpnia 2013r. w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia albowiem sprawy te są ze sobą w związku, gdyż oparte są na jednakowej podstawie faktycznej i prawnej prowadząc sprawy pod sygn. akt IVU 2218/13.

Wyrokiem z dnia 5 sierpnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania ubezpieczonego.

Sąd I instancji ustalił, że ubezpieczony M. M. urodził się w dniu (...) W dniu 12 czerwca 2013r. ubezpieczony zgłosił wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy szczególnych warunkach. Organ rentowy decyzją z dnia 9 sierpnia 2013r. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury. W wyniku rozpatrzenia ww. wniosku organ rentowy ustalił, że ubezpieczony ukończył wiek 60 lat, a na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił wymaganego co najmniej 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego w tym co najmniej 15 letniego stażu pracy w szczególnych warunkach, nie jest członkiem OFE.

W zaskarżonej decyzji z dnia 9 sierpnia 2013r. organ rentowy przyjął za udowodnione okresy pracy na dzień 01.01.1999r.:

- nieskładkowe w wymiarze 4 miesięcy i 11 dni,
- składkowe w wymiarze 15 lat, 11 miesięcy i 26 dni,
- uzupełniające (praca w gospodarstwie rolnym rodziców) w wymiarze 5 lat, 3 miesięcy i 14 dni.

Łączny staż sumaryczny organ rentowy przyjął w wymiarze 21 lat, 7 miesięcy i 21 dni w tym okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 14 lat, 2 miesięcy i 23 dni.

W kolejnej zaskarżonej decyzji z dnia 4 grudnia 2013r. organ rentowy na podstawie dołączonej do akt nowej dokumentacji zmienił jedynie ustalenia co do stażu pracy w szczególnych warunkach przyjmując, że ubezpieczony udokumentował 14 lat 9 miesięcy i 11 dni.

Organ rentowy przyjął zarówno w zaskarżonej pierwszej i w drugiej decyzji, że ubezpieczony udowodnił okres ubezpieczenia w wymiarze 21 lat, 7 miesięcy i 21 dni w tym:

- 1) okres nieskładkowy w wymiarze 4 miesięcy i 11 dni tj. okres pobierania zasiłku chorobowego od dnia 1 lipca 1996r. do dnia 31 lipca 1996r. i od dnia 14.04.1998r. do dnia 24 lipca 1998r.,
- 2) okres składkowy w wymiarze 15 lat, 11 miesięcy i 26 dni tj.

- od 16.10.1974r. do dnia 01.05.1975r. i od 27.05.1975r. do 31.08.1975r. zatrudnienie w Zarządzie (...),
- od 01.09.1975r. do dnia 04.10.1976r. (zatrudnienie w Wyższej Szkole (...) w S.),
- od 11.10.1976r. do dnia 15.02.1978r. (zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) w S.),
- od 16.02.1978r. do 06.02.1989r. (zatrudnienie w (...) w K.),
- od 09.03.1990r. do 14.08.1990r. i od dnia 06.12.1990r. do dnia 15.01.1991r. (zatrudnienie za pośrednictwem (...) w S. u zagranicznych armatorów – były przekazywane składki na ubezpieczenie społeczne ubezpieczonego do ZUS-u),
- od dnia 01.09.1995r. do dnia 30.11.1995r. (działalność gospodarcza),
- od dnia 01.05.1996r. do dnia 31.08.1996r. (działalność gospodarcza),
- i od 28.01.1997r. do dnia 31.07.1997r. (działalność gospodarcza),
- od 23.02.1998r. do dnia 15.08.1998r (działalność gospodarcza).

3) okres uzupełniający – praca w gospodarstwie rolnym rodziców zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego w wymiarze 5 lat, 3 miesiące,

- od dnia 22.06.1969r. do dnia 05.10.1974r.

4) w tym okres pracy wykonywanej w warunkach szczególnych w wymiarze 14 lat, 2 miesiące i 23 dni tj.

- od 16.10.1974r. do dnia 01.05.1975r. w Zarządzie (...) (w okresie od 02.05.1975r. do 26.05.1975r. ubezpieczony korzystał z urlopu bezpłatnego)
- i od 27.05.1975r. do 04.10.1976r. (Zarząd (...)),
- i od 11.10.1976r. do 15.02.1978r. (Przedsiębiorstwo (...) w S.,
- i od dnia 16.02.1978r. do dnia 06.02.1989r. ((...) (...) w K.).

Powołując treść przepisów z art. 184, art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz regulacje rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, Sąd I instancji wywiódł w pierwszej kolejności, że z zaświadczenia wydanego w dniu 1 lipca 2014r. przez H. (...) wynika, że ubezpieczony M. M. był zatrudniony przez armatorów zagranicznych reprezentowanych w Polsce przez firmę (...)/S. w systemie kontraktowym na statkach w okresach od 12.08.1998r. do 15.10.1998r. i od 28.07.1997r. do 16.09.1997r. i od 24.08.1996r. do 17.01.1997r. i od 17.03.1995r. do 14.08.1995r. i od 12.06.1994r. do 17.11.1994r. i w okresach tych nie były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne.

Natomiast z kserokopii książeczki żeglarskiej ubezpieczonego wynika, że w okresie od 22.11.1992r. do 07.02.1993r. i od 12.06.1994r. do 17.11.1994r. był wpisany na listy zaciągu załogi zagranicznego armatora.

Sąd Okręgowy ocenił, że bezsporną okolicznością jest, że ubezpieczony ukończył 60 lat i nie jest członkiem OFE. Spór sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał co najmniej 25 letni okres składkowy i nieskładkowy w rozumieniu art. 6 i 7 ustawy emerytalnej oraz co najmniej 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony w odwołaniu zakwestionował zaskarżone decyzje w zakresie, w jakim organ rentowy odmówił uznania okresu jego zatrudnienia w systemie kontraktowym przez armatorów zagranicznych, reprezentowanych w Polsce przez firmę (...)/S. oraz okresu zatrudnienia na podstawie kserokopii książeczki żeglarskiej do okresu zatrudnienia

i do pracy w szczególnych warunkach. Jednocześnie w odwołaniach ubezpieczony wniósł o uznanie do okresów składkowych i nieskładkowych okresu pracy w gospodarstwie rolnym od(...)tj. od ukończenia 16 lat do 22 czerwca 1969r. niedochodzonego we wnioskach o emeryturę.

Zdaniem Sądu Okręgowego okresy zatrudnienia ubezpieczonego u zagranicznych armatorów w systemie kontraktowym w okresach od 12.08.1998r. do 15.10.1998r. i od 28.07.1997r. i od 24.08.1996r. do 17.01.1997r. i od 24.10.1995r. do 29.02.1996r. i od 17.03.1995r. do 14.08.1995r. i od 12.06.1994r. do 17.11.1994r. oraz od 25.11.1992r. do 07.02.1993r. za które nie zostały odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne nie podlegają zaliczeniu ubezpieczonemu do okresów składkowych i nieskładkowych i do okresu pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony w ww. okresach nie był objęty ubezpieczeniem społecznym na terenie Polski (ani obowiązkowym, ani dobrowolnym). Potwierdza tę okoliczność zaświadczenie z dnia 1 lipca 2014r. z firmy (...), jak również sam ubezpieczony. Sąd orzekający zwrócił uwagę, że katalog okresów, które są uwzględniane przy ustalaniu prawa do emerytury został określony w art. 6 i 7 ustawy emerytalnej. Zgodnie z postanowieniami tych przepisów za okresy składkowe przyjmuje się między innymi okresy ubezpieczenia (ust. 1 pkt 1). Zdaniem tego Sądu, skoro w okresach zatrudnienia za granicą ubezpieczony nie był objęty ubezpieczeniem emerytalnym, to niezależnie od podstawy świadczenia pracy u pracodawcy zagranicznego, okres ten nie podlega uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do emerytury, ani jako okres składkowy, ani jako nieskładkowy (bowiem nie jest objęty katalogiem okresów ustalonych w art. 7 ustawy emerytalnej.) Za decydujące dla uznania danego okresu pracy wykonywanej za granicą należy uznać opłacanie z tego tytułu składek ubezpieczeniowych. Zatem, okresy te nie stanowią okresów składkowych w rozumieniu ustawy emerytalnej, gdyż nie są okresami ubezpieczenia.

W dalszej części uzasadnienia Sąd Okręgowy zważył, że część przedmiotowych okresów została uwzględniona przez organ rentowy do stażu pracy jako okresy prowadzenia działalności gospodarczej tj. od 24.10.1995r. do 30.11.1995r., 24.08.1996r. do 31.08.1996r., od 28.07.1997r. do 31.07.1997r., od 12.08.1998r. do 15.08.1998r. Ponadto podkreślił, że wbrew stanowisku odwołującego organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu okresy zatrudnienia od 09.03.1990r. do 14.08.1990r. oraz od 06.12.1990r. do 15.01.1991r. do okresów pracy w szczególnych warunkach.

Za bezprzedmiotowe Sąd ten uznał rozstrzygnięcie kwestii, czy ubezpieczony pracował w gospodarstwie rolnym od 16 roku życia tj. od 13.03.1969r. do 21.06.1969r., ponieważ ustalenie tej okoliczności nie ma wpływu na rozstrzygnięcie o prawie do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

W świetle ustaleń Sądu Okręgowego ubezpieczony nie spełnia przesłanek z art. 184 ustawy emerytalnej, albowiem nie legitymuje się on co najmniej 25 letnim okresem składkowym i nieskładkowym oraz 15 letnim stażem pracy w szczególnych warunkach, albowiem w okresach zatrudnienia u pracodawców zagranicznych nie był objęty ubezpieczeniem społecznym (emerytalnym).

Kończąc Sąd I instancji dodał, że okresy zatrudnienia u pracodawców zagranicznych wlicza się do okresów pracy w szczególnych warunkach pod warunkiem uznania ich za okresy składkowe w rozumieniu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Brak spełnienia jednej z przesłanek z art. 184 cytowanej ustawy emerytalnej musi skutkować odmową przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy zgodnie z art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

Apelację od wyroku złożył ubezpieczony. Wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS przez nieprzyznanie skarżącemu M. M. prawa do emerytury, a w szczególności nieuznanie pracy w warunkach szczególnych na statkach w okresie zatrudnienia przez armatora zagranicznego reprezentowanych w Polsce przez firmę (...)/ S.. Wskazując na powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie prawa do emerytury wliczając okresy pracy zatrudnienia skarżącego przez firmę (...). W uzasadnieniu apelacji ubezpieczony wskazał, że z zaświadczenia wydanego przez firmę (...) z dnia 25.09.2013 r. wynika, że pracował: od 12.06.1994 do 17.11.1994 r., od 17.03.1995 do 14.08.1995, od

24.10.1995 do 29.02.1996, od 24.08.1996 do 17.01.1997, od 28.07.1997 do 16.09.1997, od 12.08.1998 do 15.10.1998 na statkach zagranicznych w żegludze międzynarodowej.

Skarżący podniósł, że firma (...) wysyłając pracowników do pracy za granicę brała odpowiedzialność za wszystkie warunki pracy i płacy łącznie z odprowadzaniem składek emerytalno - rentowych do ZUS-u, a jeśli tego nie dokonała to ponosi całkowitą odpowiedzialność. W związku z tym apelujący wniósł o wezwanie na rozprawę przedstawiciela firmy (...) i zobowiązanie do przedłożenia umowy na podstawie której wysyłany był skarżący do pracy na statkach do armatorów zagranicznych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja ubezpieczonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji ustalając stan faktyczny oparł się na całokształcie zebranego materiału dowodowego, należycie go rozważył i wskazał jakim środkiem dowodowym dał wiarę, przedstawiając prawidłową ich ocenę, którą właściwie uargumentował. Całość podjętych ustaleń faktycznych tego Sądu przedstawiona w pisemnym uzasadnieniu wyroku zasługuje na akceptację. Ustalenia te jako prawidłowe i znajdujące oparcie w materiale dowodowym Sąd Apelacyjny podziela przyjmując za własne, w związku z czym nie ma konieczności ich ponownego przytaczania w całości (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 r., I UK 233/09, LEX nr 585720). Wbrew zarzutom apelującego, analiza akt postępowania wskazuje, że nie wystąpiło w nim również naruszenie przepisów prawa materialnego.

Rozważenie materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji, przez pryzmat powołanych w uzasadnieniu wyroku podstaw prawnych rozstrzygnięcia oraz w kontekście wniosków i twierdzeń apelacji nie doprowadziło także Sądu Apelacyjnego do przekonania o zasadności uzupełnienia postępowania dowodowego w zgodzie z art. 382 k.p.c. poprzez wezwanie na rozprawę przedstawiciela firmy (...) i zobowiązanie go do przedłożenia umowy, na podstawie której skarżący wysyłany był do pracy na statkach armatorów zagranicznych. Po pierwsze bowiem wszelkie okoliczności sporne wyjaśniono w oparciu o stosowne dokumenty oraz zeznania świadków na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego. Po wtóre strona nie uprawdopodobniła, że nie zgłosiła przedmiotowego wniosku dowodowego w odpowiedzi na pismo organu rentowego lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Nadto Sąd Apelacyjny akcentuje, że przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie, a dowód z zeznań świadka – przedstawiciela firmy (...), czy też z wnioskowanej umowy takiego waloru nie posiada. Na etapie postępowania odwoławczego dopuszczenie powyższych dowodów doprowadziłoby jedynie do przewlekłości postępowania. Z tych powodów całkowicie nietrafny okazał się wniosek dowodowy przedstawiony w apelacji.

Odnosząc się z kolei do treści pozostałej części apelacji uwagę zwrócić trzeba, że koncentruje się ona wyłącznie na zarzucie skierowanym przeciwko nieuznaniu zatrudnienia ubezpieczonego przez armatorów zagranicznych, reprezentowanych w Polsce przez firmę (...) Oddział w S., jako pracy świadczonej w warunkach szczególnych. W przekonaniu bowiem skarżącego doliczając okres jego zatrudnienia za pośrednictwem firmy (...), jego staż pracy w warunkach szczególnych wyniósłby ponad 15 lat. Podnosząc jednak powyższe apelujący zdaje się pomijać fakt, że firma (...) nie była jego pracodawcą, a jedynie reprezentowała w Polsce armatorów zagranicznych, którzy zatrudniali ubezpieczonego. Było to zatrudnienie w systemie kontraktowym. Jak bowiem wynika z treści zaświadczenia z dnia 25 września 2013 r. M. M. był zatrudniony za pośrednictwem (...) (...) w S. u armatorów zagranicznych w systemie kontraktowym w okresie od dnia 12 czerwca 1994 r. na kilkumiesięcznych kontraktach w sześciu rejsach (5 statków) do dnia 15 października 1998 roku ze wskazaniem, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach jako członek załogi wymienionych statków. Niewątpliwie apelujący jako strona kontraktu z armatorem zagranicznym każdorazowo otrzymywał egzemplarz takim umowy i mógł zapoznać się z jej treścią, w tym regulacją dotyczącą ubezpieczeń

Sąd Apelacyjny konsekwentnie stoi na stanowisku, że w postępowaniu sędowo-odwoławczym fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie mogą być udowodnione wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w Kodeksie postępowania cywilnego, a do sądu należy ocena ich wiarygodności (por. wyrok S.N. z dnia 02 lutego

1996 r. w sprawie o sygn. akt II URN 3/95, publik.). W konsekwencji zaświadczenie z dnia 25 września 2013 roku, jak też kserokopia książeczki żeglarskiej mogą stanowić jedynie dowód na potwierdzenie przebiegu zatrudnienia wnioskodawcy za pośrednictwem firmy (...) na kontraktach u armatorów zagranicznych w spornych okresach, zajmowanych wówczas stanowisk, jak również charakteru wykonywanej pracy. W żadnym natomiast zakresie dokumenty te nie mogą stanowić miarodajnego dowodu odprowadzania za ten okres składek na ubezpieczenie społeczne. W tym miejscu za Sądem Najwyższym (wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 27 kwietnia 2010 r., II UK 328/09) powtórzyć trzeba, że „możliwość zatrudniania obywateli polskich za granicą u pracodawców zagranicznych przewidywały przepisy ustaw: z dnia 29.12.1989 r. o zatrudnieniu (Dz.U. Nr 75, poz. 446 ze zm.), a następnie z dnia 16.10.1991 r. o zatrudnieniu i bezrobociu (Dz.U. Nr 106, poz. 457 ze zm.), które stanowiły, że tego typu zatrudnienie jest realizowane na podstawie 1) umów międzynarodowych, 2) umów zawartych przez upoważnione jednostki kierujące z obywatelami polskimi, kierowanymi przez te jednostki do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, 3) umów zawartych przez obywateli polskich z pracodawcami zagranicznymi. Sytuacja prawna w niewielkim zakresie zmieniła się z dniem 1.1.1995 r., z wejściem w życie ustawy z dnia 14.12.1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (t.j.: Dz.U. z 2003 r. Nr 58, poz. 514 ze zm.). Ustawa ta w rozdziale 6 zawierała regulacje związane z zatrudnianiem obywateli polskich za granicą u pracodawców zagranicznych oraz zatrudnianiem cudzoziemców w Polsce. Zgodnie z jej art. 46, obywatele polscy mogli podejmować pracę za granicą u pracodawców zagranicznych w trybie i na zasadach obowiązujących w kraju zatrudnienia oraz określonych w umowach międzynarodowych. Zatrudnienie za granicą mogło następować w drodze bezpośrednich uzgodnień i umów zawieranych przez obywateli polskich z pracodawcami zagranicznymi lub za pośrednictwem upoważnionych jednostek kierujących (art. 47 ust. 1). Kierowanie do zatrudnienia za granicą przez upoważnione jednostki kierujące odbywało się na podstawie umów cywilnoprawnych zawieranych przez te jednostki z obywatelami polskimi. Umowy te powinny zaś określać między innymi pracodawcę zagranicznego, okres zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, a także rodzaj oraz warunki pracy, wynagradzania i przysługujące osobie kierowanej świadczenia socjalne (art. 47 ust. 2). W myśl art. 48 ust. 1 tej ustawy - o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej - udokumentowane okresy zatrudnienia obywateli polskich za granicą u pracodawców zagranicznych zaliczane są między innymi do okresów składkowych w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, o ubezpieczeniu społecznym i rodzinnym oraz o świadczeniach pieniężnych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, **pod warunkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne.**”

W świetle powyższego Sąd Apelacyjny zauważa, iż z prawidłowych ustaleń Sądu meriti wynika, że sporny okres zatrudnienia M. M. na sześciu kontraktach okresowych w czasie od dnia 12 czerwca 1994 r. do dnia 15 października 1998 roku nie stanowi okresu składkowego w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Za ten bowiem sporny okres ubezpieczony nie wykazał, jak dotychczas, że opłacał składki na ubezpieczenie społeczne. Myli się apelujący podnosząc, że to na firmie (...) pośredniczącej w zatrudnieniu spoczywał obowiązek odprowadzania składek emerytalno – rentowych do ZUS. Ubezpieczony podpisywał z pośrednikiem umowy, które zgodnie z obowiązującymi przepisami określały warunki pracy, w tym kwestie ubezpieczenia. Co za tym idzie, miał świadomość co do nie odprowadzania w spornym okresie składek emerytalno – rentowych do ZUS, bowiem za okresy zatrudnienia za pośrednictwem (...) w S. składki były przekazywane do ZUS w latach 1990-1991. Z takim rozwiązaniem godził się. To rolą ubezpieczonego była troska o właściwe ubezpieczenie (v. wyroki SN: z 1.06.2010 r., II UK 5/10; z 12.03.2010 r., II UK 286/09; z 21.01.2010 r., II UK 162/09).

Sąd Apelacyjny zauważa, że apelujący zdaje się pomijać, iż nie spełnił również przesłanki legitymowania się do najmniej 25 letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Okres ten wynosi bowiem 21 lat, 7 miesięcy i 21 dni wraz z okresem uzupełniającym 5 lat i 3 miesiące pracy w gospodarstwie rolnym rodziców. Ta kwestia w apelacji została całkowicie przez skarżącego pominięta.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do wydania orzeczenia zgodnego z wnioskiem apelacji i na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

SSA Zofia Rybicka – Szkibieli SSA Jolanta Hawryszko SSO del. Beata Górńska